

A hét szentje: SZENT HEDVIG királynő

Hedvig Nagy Lajos magyar és lengyel király, valamint Erzsébet boszniai hercegnő harmadik gyermeke volt. Egy szerződés értelmében Habsburg Vilmos ausztriai herceg hitvesének szánták és gyermekkorukban össze is adták őket. Atyja halála után Hedviget 1384 őszen Krakkóban lengyel királynővé koronázták, Vilmost azonban nem akarták királyuknak fogadni a lengyelek, szívesebben látták a litván Jagelló Lászlót a trónon, aki megkérte Hedvig kezét és ígéretet tett arra, hogy vele együtt az egész litván nép megkeresztelkedik és egyesül Lengyelországgal.

Hedvig Isten akaratát fedezte fel az új házasságban, amely által egy egész népet Krisztushoz vezethet, ezért beleegyezett. László 1386. február 12-én érkezett Krakkóba, és három nap múlva testvéreivel és kíséretével együtt megkeresztelkedett. Február 18-án megtartották az esküvőt. A házasság érvényességét – miután Hedvig nyilvánosan visszavonta Habsburg Vilmosnak gyermekkorában tett ígéretét – a pápa Jagelló Lászlóhoz intézett bullával erősítette meg, amelyben dicsérte megtérését.

Hedvig tevékenyen részt vett az állam életében, s mindent megtett az ország nagyságának és hatalmának biztosítása érdekében. Különösen szívén viselte a házasságának köszönhetően megtért litván nép sorsát. Gondja volt rá, hogy legyenek olyan személyek, akik értették a megkeresztelt nép nyelvét, lelkületét: Prágában 1397-ben kollégiumot alapított litván teológusok számára. A ruténok megtérítéséért is sokat fáradozott, felismerte, hogy csak akkor nyerheti meg őket az Egyháznak, ha meghagyják nyelvüket és gazdag szertartásaik használatát. Ezért a szláv benecésekhez fordult és kérte, nyissanak Krakkóban noviciátust. Rómában elérte, hogy a pápa engedélyezze a krakkói egyetemen a teológiai fakultás megnyitását. Szívén viselte a betegek, árvák, szegények, elesettek sorsát. Gyakran látogatta a kórházakat, és ápolta betegeiket. Sokat tett a parasztság nyomorának enyhítése érdekében.

1399-ben az életszentség híretől övezve halt meg. Erre utal az is, hogy nem a Wawel-katedrális kriptájába temették, mint a többi királyokat, hanem a főoltár alá, azzal a meggyőződéssel, hogy csak kis ideig marad ott, míg föl nem emelik az oltár dicsőségébe. Az első vizsgálóbizottság már 1426-ban megalakult, és bár néhány évtized múltán az eljárás megszakadt, Hedvig tisztelete és emlékezete eleven maradt a nép szívében. Bizonyítja ezt az ikonográfiája, hiszen mindig a lengyel szentek és boldogok között ábrázolták. A lengyel püspöki kar 1933. szeptember 29-én Czestochowában tartott ülésén egyhangúlag elhatározta, hogy ismét kéri Hedvig – vagy ahogy a lengyelek mondják Jadwiga – boldoggá avatását. Az eljárást 1950-ben fölújították. Szent II. János Pál pápa először a boldogként való tiszteletének jogosságát hagyta jóvá, majd 1997. június 8-án szentté avatta.

AJÁNDÉKOZZ NYÁRI ÉLMÉNYT EGY GYEREKNEK!

Kedves Barátaink! A budapesti Szent Egyed (Sant`Egidio) Közösség gimnazistákból és fiatal egyetemistákból álló csapata rendszeres találkozási alkalmakat biztosít a Béke iskolájában, ahol barátságokat építünk, játszunk, éneklünk, alkotunk és kirándulunk kölcsönösen megajándékozva egymást jelenlétünkkel. Álunk a nyárra, hogy táborozni vigyük a gyerekeket, Szárra. Szeretnénk megteremteni számukra is a több napos nyaralás és kapcsolódás lehetőségét, amit ők nem, vagy csak nagyon ritkán tapasztalhatnak meg. A kísérők idejük és energiájuk ajándékozzák a gyerekeknek. Ezek mellett azonban szükség van anyagi támogatásra is. Ez az álom az Ön segítségével / a Te se-

gítséggeddel megvalósulhat! ☺ Öt típusú jegy támogatása révén tud(sz) lehetőséget teremteni arra, hogy egy kisgyerek részt vehessen a nyári táborban. Jegy típusok/gyerek:

1. Étkezési jegy – 2.800 Ft/ fő/ nap;
2. Szállásjegy – 2.500 Ft/ fő/ éj;
3. Utazási jegy – 2.000 Ft/fő;
4. Belépő jegy (strand) – 1.000 Ft/fő;
5. Játék- és sportjegy – 1.500 Ft/fő.

Egy kisgyerek teljes ellátása a nyári tábor ideje alatt: 21.200 Ft-ba kerül. A tábor után fennmaradó összeget a heti rendszerességgel zajló Béke iskolás foglalkozások költségeire fordítjuk a 2018/2019-es tanévben. A felajánláshoz szükséges adatok a következők: Név: Kultúra és Segélyegylet Alapítvány Bank: Raiffeisen Bank, Bankszámlaszám: 12001008-00110054-00100004 (HUF). Közleményben írják: Béke iskolája - Nyári tábor – 2018

A FEKETE MADONNÁNÁL JÁRTUNK

Oly élményben volt részünk, ami az életben ritkán adatik meg. Június 25-én kora reggel mintegy 800 –an Kárpát –medence különböző tájairól jövő zarándokokkal kiegészülve – szálltunk fel a vonatra, hogy Chestochowában találkozzunk a Fekete Madonnával. Az utazókat a pályaudvaron Soltész Miklós államtitkár úr búcsúztatta, lelki vezetőként Székely János püspök úr tartott velünk. Útközben Tamás József püspök úr és a pálos szerzetesek imával, énekekkel, készítettek fel bennünket a Fekete Máriával való találkozásra. A délutáni megérkezés után püspöki szinten vettünk részt a csodálatos bazilikában.

Másnap a zarándokház Kordecki termében a pálos atyák köszöntöttek bennünket és egy szép filmen mutatták be a kegyhelyet, felidézve annak történetét. Ezt követően hosszú sorokban levonultunk Popieluszkó mártír pap szobrához, amit megkoszorúztunk. A déli szentmise előtt a bazilika udvarán a katyni mintegy 20000 II. világháborúban legyilkolt ártatlan katona, pap, politikus, állami tisztviselő, valamint a szmolenszki repülőkatasztrófiában elhunytak emlékére készült domborműnél helyeztünk el koszorút. A megemlékezésen részt vett Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr és a magyar főkonzul asszony is. Az azt követő szentmisén Tamás József püspök úr 50 éves papi szolgálatát ünnepelte, melynek során a Pálos Rend tiszteletbeli tagjává fogadta őt. Az esti órákban a várban Boldog Özséb szobránál koszorúztunk, majd a várfalon keresztúton vettünk részt, amit a 14 hatalmas szikla alapzaton nyugvó életnagyságú szobor tett felejthetlenné.

Harmadnap korán reggel indult a zarándokvonat Krakkóba, ahol az egész napot a pálosok kolostorában, az Isteni Irgalmasság Bazilikában és a környéken töltöttük el. A krakkói pálos atyák szívből jövő köszöntése után püspöki szinten vettünk részt a modern, monumentális bazilikában, majd lehetőségünk nyílt Szent Fausztina nővér ereklyéjének és hűen berendezett szobájának megtekintésére. Ezután az irgalmas rózsafüzért mondtuk el felváltva lengyel és magyar nyelven. Rövid szabadidő után hosszú sorokban vonultunk a pályaudvarra és a vonat elindult Tarnów felé, ahová az esti órákban érkezünk meg.

A negyedik nap igen mozgalmasra sikeredett. Ünnepélyesen végigvonultunk a város főutcáján, mindenhol minket éltető lengyelek kíséretében, de ez volt jellemző egész utunk során. Útközben egy székelykapunál megkoszorúztuk Petőfi Sándor szobrát, majd tovább menve a város főterére érve betértünk a katedrálisba. Itt ismét köszöntések hangzottak el, majd következett az ünnepélyes püspöki szentmise. Ezután tovább mentünk a Bem szoborhoz, ahol a város előkelőségei üdvözöltek bennünket. A szobor megkoszorúzását követően került sor a lengyel-magyar barátságot jelképező – hazánk által adományozott, lengyel és magyar címerrel ékesített – vörös gránit ülőpad átadására. Továbbvonulva koszorút helyeztünk el az ismeretlen katona emlékművénel. A késő délutáni órákban indult hazafelé a zarándok-

dokvonat. Útközben imádsággal, a vásárolt kegytárgyak megáldásával, közös énekléssel telt az idő.

Az utazás nem lett volna ilyen zökkenőmentes a szervezők, segítők áldozatos munkája nélkül, akik ezt a hatalmas tömeget kiválóan irányították, mindenben segítségünkre voltak. Külön elismerés illeti Pálmai Árpád karnagy urat, aki egész idő alatt türelmesen, nagy hozzáértéssel foglalkozott velünk a zárandok énekek megtanulásával és folyamatos éneklésével. Ugyancsak köszönet illeti a Misszió Tours szervező munkáját is, amellyel lehetővé tették ennek a felejthetetlen útnak a létrejöttét.

Végezetül álljon itt az egyik legkedvesebb ének refrénje, amit lengyelül is megtanultunk és énekeltünk az út során:

Eljöttünk a fényes hegyre, ide vágyik minden nép
Mert itt vár ránk Urunk Anyja, ki nekünk is jó Anyánk
Madonna, Fekete Mária, fogd meg jól a kezünket
Madonna, Fekete Mária, védj Hazánk és egyházunk!

Hélsz György

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2018 JÚLIUSÁBAN (I.)

– **Bíró László püspök levele**

**Hívom a családokat, házaspárokat, jegyeseket és szerelme-
seket, a családokat szerető szerzetes- és paptestvéreket, és
mindenkit, aki a család és az élet mellett áll!** - Folytatom a
Világiak, Család és Élet Pápai Tanácsa által írt és Ferenc pápa
Amoris laetitia kezdetű apostoli buzdítására alapozott kateké-
zissorozat alapján a szent család történetének elemzését.

Az élet kultúrája. Ha azt nézzük, hogy ebben az evangéliumi
történetben hogyan alakultak a családi kapcsolatok, akkor az a
benyomásunk támadhat, hogy a Szent Család egységében törés
keletkezett. Erre utalnak Jézusnak a gyermekük elvesztése miatt
kétségbeesett szülők szavaira adott kissé neheztelő válaszai. Ez
azzal is összefügghet, hogy a fiú elérte azt a kort, amikor kezd
felnőtté válni és önmagáért felelősséget vállalni. Ez gyakori eset
minden családban. A gyerekek egyszerre felnőttnek érezve ma-
gukat úgy látják, hogy képesek önállóan döntéseket hozni saját
jövőjükéről. Noha a názáreti Szent Család ugyanolyan helyzetbe
került, mint bármelyik család, egységükben törés mégsem kö-
vetkezett be, mert Jézus „akkor hazatért velük. Elment Názáret-
be, és engedelmeskedett nekik.” (Lk 2,51) Ez látszólag tipiku-
san azok reakciója, akik félve a büntetéstől feladják a saját útjuk
követését, inkább szót fogadnak szüleiknek. Jézus azonban
megfellebbezhetetlen érvekkel védte meg magát, ám szülei nem
értették meg szavait. Felügyeletük alatt maradt, noha nem ez
volt számára az egyetlen lehetőség. Semmi sem kényszerítette
erre. Szabad és önálló döntést hozott, megerősítve ezzel a csa-
lád iránti elkötelezettségét. Isten ígéje abszolút szegénységben
és nyomorban jött a világba, mindenről lemondva, kivéve arról,
hogy családban testesüljön meg, ahol anyja és apja van. [...]

Ezután Jézus valóban engedelmes maradt szüleinek, akik ketten
együtt a Teremtő Isten szeretetével együttműködve példát mu-
tattak a kölcsönösség tiszteletben tartásának értékéről, a külön-
böző emberekkel való érintkezésről, anélkül, hogy valakinek fel-
kellene adnia a maga identitását, mégis elfogadva a másikat. Így
adják tovább a szülők gyermekeiknek az Úr atyai és anyai sze-
retetét. (vö. AL 172)

**Idézzétek fel saját életetekből, mikor és miért éreztétek úgy,
hogy most már felnőtté váltatok? Milyen változást jelentett
ez családokkal, szüleitekkel való kapcsolatotokban?**